UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXIV. ad annum CCCXLVI.

Parisiis, 1644

De Licinio a Constantino pio misso contra tyrannum qui in oriente erat.
Capvt VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15072

Visual Library

ANNO CHRISTI 325.

μηδ' ὅλως ἐπὶ ταῖς βοαῖς παρασαλευόμενος, εὖ μάλα τῆς ἐκ θεοῦ συναισθόμενος βοηθείας, αὐτίκα τὸ τοῦ σωτηρίου πάθους τρόπαιον ὑπὸ χεῖρα ἰδίας εἰκόνος ἀνατεθῆναι προστάττει. καὶ δὴ σταυροῦ σημεῖον ἐν τῇ δεξιᾷ κατέχοντα αὐτὸν ἐν τῷ μάλιστα τῶν ἐπὶ Ῥώμης δεδημοσιευμένων τόπῳ στήσαντες, αὐτὴν δὴ ταύτην προγραφὴν * ἐνταχθῆναι ῥήμασιν αὐτοῖς ἐγκελεύεται, τῇ Ῥωμαίων φωνῇ· τούτῳ τῷ σωτηριώδει σημείῳ τῷ ἀληθινῷ ἐλέγχῳ τῆς ἀνδρίας, τὴν πόλιν ὑμῶν ἀπὸ ζυγοῦ τῶν τυράννων διασώσας ἠλευθέρωσα· ἔτι μὴν καὶ τὴν σύγκλητον καὶ τὸν δῆμον Ῥωμαίων τῇ ἀρχαίᾳ ἐπιφανείᾳ καὶ λαμπρότητι ἐλευθερώσας ἀποκατέστησα. τοσαῦτα Εὐσέβιος.

* ἐγχαράξαι

plauſu illo ſtrepituque populari nullo pacto elatus, ſed auxilii a Deo allati ſibi probe conſcius, ſtatim ſalutaris paſſionis trophæum in manu propriæ imaginis poni iubet: & cum ſtatuam ipſius dextra crucis ſignum tenentem, Romæ in loco populi frequentia maxime celebri collocaſſent, hanc inſcriptionem his ipſis verbis Latino ſermone in ea incidi mandauit: Hoc ſalutari ſigno, vero fortitudinis indicio, ciuitatem veſtram tyrannidis iugo liberaui, & S. P. Q. R. in libertatem vindicans, priſtinę amplitudini & ſplendori reſtitui. hæc Euſebius. Loco cit.

Περὶ Λικινίου πεμπομένου παρὰ τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου κατὰ τοῦ ἐπ' ἀνατολῆς τυράννου.

ΚΕΦΑΛ. ζ.

ΟΤΕ μὲν Ῥουφῖνος, ἢ γοῦν Γελάσιος, ταῦτα λέγει ὧδε· μετὰ ταῦτα Λικίνιον γαμβρὸν τυγχάνοντα τοῦ θεοφιλοῦς Κωνσταντίνου ἐπὶ τῇ ἀδελφῇ Κωνσταντίᾳ, συμβασιλεύειν τῷ Κωνσταντίνῳ ἡ Ῥωμαίων ᾐτήσατο σύγκλητος· ὃν ἵνα αὖθις ἐπὶ τὴν ἑῴαν ἐξέπεμψε κατὰ τοῦ ἐκεῖσε τυράννου, τὴν σωτηρίαν τῶν ἐκεῖσε χριστιανῶν προμηθούμενος. ἀπολαύσας γὰρ τῶν τηλικούτων εὐεργεσιῶν τοῦ θεοῦ ὁ εὐσεβὴς Κωνσταντῖνος, εὐχαριστήρια τῷ εὐεργέτῃ προσφέρειν ἐσπούδαζε. ταῦτα δὲ ἦν τὸ ἀνεῖναι τοὺς χριστιανοὺς τοῦ διώκεσθαι, καὶ τοὺς ἐν ἐξορίᾳ ὄντας ἀνακαλεῖσθαι, τοὺς ἐν δεσμωτηρίοις ἀφίεσθαι, καὶ τοῖς δημευθεῖσι τὰς οὐσίας αὐτῶν ἀποκαθίστασθαι, τάς τε ἐκκλησίας αὐτῶν

De Licinio a Conſtantino pio miſſo contra tyrannum qui in oriente erat.

CAPVT VII.

RVFINVS autem (ſiue Gelaſius) ſic ait: Poſt hæc rogauit ſenatus Licinium Conſtantiæ ſororis Conſtantini illius pii maritum, vt vna cum Conſtantino regnaret: hunc ſtatim in orientem contra tyrannum qui illic erat miſit, ſalutem Chriſtianorum qui illic erant, procurans. Pius enim imperator tantis beneficiis a Deo affectus, bonam gratiã benefico rependere omni ſtudio contendit. Ea erat Chriſtianorum afflictionem quiete aliqua & remiſſione leuare, & alios de exilio reducere, quoſdam e carcere & vinculis emittere, nonnullos cum bonis ſuis publicatos, in integrum reſtituere, & ipſorum eccleſias inſtaura-

re: omnia vero ſumma cum animi alacritate fecit, ea quæ Chriſti ſunt ſapiés in omnibus. Cum Chriſtianus eſſet, omnia tamquam Chriſtianus fecit, Dei quidem eccleſias extruens, & precioſis ornans donariis; gentilium vero templa dirui iubens & incendi.

De Maximini orientis tyranni dementia.

CAPVT VIII.

ORIENTIS autem tyrannus Dei eccleſias interea depopulabatur. Decepit ipſum huiuſmodi cauſa. Magnitudinem imperii quod ei ſupra meritum obtigerat, ferre atque ſuſtinere non poterat, ſed honeſti regiique ingenii expers, inepte & perperam res gerebat. Graui tádem atque intolerabili arrogantia elatus, etiam contra imperii ſocios, maxime vero contra Conſtantinum (qui rebus omnibus illi longe antecellebat, genere, educatione, inſtitutione, dignitate, & prudentia; quique, quod omnium caput eſt, animi moderatione & vera erga Deum pietate præfulgebat) audere quæuis & attentare animum induxit, & in honoribus votiſque publicis ſeſe primo loco renunciare. mox ſtultitiam in furorem vertens, fœdera cum Licinio pacta rupit, ac bellum atrox concitauit. Poſtremo cum breui omnia miſcuiſſet, omneſque ciuitates turbaſſet, atque numeroſiſſimum confeciſſet exercitum, exit ad pugnam, tam contra Licinium ipſum, quam qui illum miſerat, Conſtantinum. Sed manus conſerens, diuina ope deſti-

ἀνορθοῦσθαι· καὶ πάντα ἐποίει σὺν προθυμίᾳ πολλῇ, τὰ τοῦ Χριστοῦ φρονῶν. τὰ πάντα χριστιανὸς ὤν, ὡς χριστιανὸς πάντα ἔπραττεν, ἀνεγείρων τὰς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ, καὶ πολυτελέσι τιμῶν ἀναθήμασιν, ἔτι δὲ καὶ τῶν Ἑλλήνων ναοὺς καθαιρεῖσθαι, καὶ πυρὶ διαφθείρεσθαι προστάττων. Anno Christi 325.

Περὶ τῆς τοῦ κατὰ ἀνατολὴν τυράννου Μαξιμίνου ἀπονοίας.

ΚΕΦΑΛ. ή.

Ὁ ΜΕΝ τοι κατὰ τὴν ἀνατολὴν τύραννος τὰς τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας ἐπόρθει. ἐκπεριῆλθε δὲ αὐτὸν τοιαύτη τις αἰτία. τὸ μέγεθος τῆς οὐ κατ᾽ ἀξίαν αὐτῷ ἐπιτραπείσης ἡγεμονίας μήτε οἷός τε φέρειν ὤν, ἀλλὰ δι᾽ ἀπειρίαν σώφρονος καὶ βασιλικοῦ λογισμοῦ ἀπειροκάλως τοῖς πράγμασιν ἐγχειρῶν, ἐπὶ πᾶσι δὲ ὑπερηφανίας μεγαλαυχίᾳ τὴν ψυχὴν ἀλόγως ἀρθείς, ἤδη καὶ κατὰ τῶν τῆς βασιλείας κοινωνῶν, καὶ τοῦ μάλιστα Κωνσταντίνου, τοῦ πάντα αὐτοῦ διαφέροντος, γένει τε καὶ τροφῇ καὶ παιδείᾳ, ἀξιώματί τε καὶ συνέσει, καὶ τό γε πάντων κορυφαιότατον, σωφροσύνῃ, καὶ τῇ περὶ τὸν ἀληθῆ θεὸν εὐσεβείᾳ διαλάμποντος, τολμᾶν ὥρμητο Μαξιμῖνος θρασύνεσθαι, καὶ πρῶτον ἑαυτὸν ταῖς τιμαῖς ὑπαγορεύειν. ἐπιτείνας δὲ εἰς ἀπόνοιαν μανίας, τάς τε συνθήκας, ἃς πρὸς Λικίνιον πεποίητο, παρασπονδήσας, πόλεμον ἄσπονδον αἱρεῖται. εἶτα ἐν βραχεῖ τὰ πάντα κυκήσας, πᾶσάν τε πόλιν ἐκταράξας, καὶ πᾶν στρατόπεδον μυρίανδρον τὸ πλῆθος συναγαγών, ἔξεισιν εἰς μάχην πρὸς Λικίνιον, κατά τε αὐτοῦ καὶ τοῦ αὐτὸν στείλαντος Κωνσταντίνου. καὶ δὴ συμβαλὼν εἰς χεῖρας, ἐρη-